

תאיר ניר

בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א

בס"ד, גליון מס' 92
פרשת תצווה ח' באדר-א' תשע"א

בס"ד
הציבור הרחב מוזמן
לכנס התעוררות
והתחזקות באמונה מפי
הרב ניר בן ארצי שליט"א

ביום שני י' באדר-א' (14/2)
תפילת ערבית - 20:15
דרשת הרב - 20:30
נא לדייק.

בבית "מצפה אריה"
רח' אהרון אשכולי 110
ברמות ב' - ירושלים

וביום
רביעי י"ב באדר-א' (16/2)
בשעה 20:00
נא לדייק.
בבית-תרבות
באבן שמואל
באבן שמואל!

אגם מוצאנים
לבקר ולהתעדכן באתר
"תאיר ניר"
בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א

כנסים וסיפורי הרב זצ"ל האלול
סיפורי השבוע של הרב
אריית גמולות
רישום לקבלת האלול השבועי אליי
גמולות "אגמולות הרב הנאמן"
פלאויות ואירועים

www.tairneri.co.il

זמני שבת
כנסת שבת

16:47	ירושלים
17:01	ת"א
16:51	חיפה
17:04	ב"ש

יציאת שבת

18:00	ירושלים
18:01	ת"א
18:00	חיפה
18:02	ב"ש

יוצא לאור ע"י
תאיר ניר

בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א
מושב תלמים 26 ד.נ. לניש דרום 79315
טל. 08-6610015 1-599-599-590 פקס.
tairneri@gmail.com, דוא"ל.

מסר לעם ישראל בארץ ובעולם מפי הרב ניר בן ארצי שליט"א

מלך מלכי המלכים הקב"ה, הוא מנהל את כל העולם העליון והתחתון. הוא מנהל את ממשלת ישראל, הוא מנהל את כל ראשי הממשלה והנשיאים בעולם. מי יפול, מי יעלה, מי ירד, מי יוחלף ומי יפטר, משפיל ומרים, מוריד ומעלה.

העומס העצום על ממשלת ישראל, הלחץ שקיים - כאילו אין ממשלה. יש ממשלה ואין ממשלה. לא יודעים מי נגד מי ומי בעד מי. מראה הקב"ה למדינת ישראל, שהוא בכבודו ובעצמו מנהל את הממשלה, את כל ישראל ואת כל העולם. הקב"ה עושה הכל כדי שלא יפגע אפילו יהודי אחד. עולם החומר, עולם הגאווה, עולם השקר - הולך ונכחד מיום ליום. כל האמת תצוף, כל השקר יתגלה. השכינה עזבה את כל העולם, השכינה סביב ארץ ישראל, מגנה בכנפיה על ארץ ישראל הקדושה ועל היהודים הנמצאים ורק על היהודים שנמצאים בארץ ישראל. היא מכסה ועוטפת את כל ארץ ישראל הקדושה.

הקב"ה רוצה שנדע ונבין את רמזיו שהוא עושה הכל לטובת עם ישראל. המדינות מסביב לישראל ובעולם כולו ימשיכו להסתבך ולהסתכסך זו עם זו, עד כליון. איתני הטבע מזדעזעים: שטפונות, שלגים, קרח, סופות רוח עזות וזועפות, רעידות אדמה, הרי געש - מתחילים לנשום ובדרך להתפרצות. כל בניין בעולם כולו שיהיו בו דברים שמכעיסים את רבונו של עולם, תועבות או זימה - ישרף או יבלע באדמה. העולם כולו כמו סכר שמחזיק שלא תהיה התפרצות המונית בכל העולם והסכר הזה הולך להתפרק. הרע מכלה את עצמו. והגיע הזמן שהרע יכלה את עצמו.

היהודים בחו"ל - תעלו לארץ ישראל, למרות הנכסים שיש לכם. בתים שמעקלים לכם בחו"ל - לעזוב אותם ולעלות לארץ ישראל. לא לשמוע בקול אף אדם שיגיד לכם משהו אחר. לא ללכת נגד נגד בורא עולם, כסף בא, כסף הולך וכסף יבוא. החיים של היהודי בארץ הקודש שווים כל רכוש בעולם!
פה המקום הכי קדוש ומוגן בעולם.

רבני ישראל גדולי התורה - אתם השליחים של רבונו של עולם, עליכם להתאחד ולהתלכד כמו טבעת. לשכנע וללחוץ על כל היהודים לבוא דחוף לארץ ישראל הקדושה, לקרב את היהודים לקב"ה, לעשות הרבה שיעורי תורה כדי לאחד את עם ישראל. כל עם ישראל, מעני ועד עשיר, מזה שלא שומר תורה ומצוות עד צדיק - חייבים כולם להיות מאוחדים ומלוכדים לב אחד.

מלבנו ועד מצרים יהיו השלכות לכל מדינות ערב ולכל המדינות בעולם. הם היו שרשרת, חוליה מחוברת לחוליה וזה נתן שקט בעולם, כעת החוליה נקרעה. מצרים זה רק מבוא קטן ביותר לבלגן במדינות העולם כולו. הכלכלה בעולם תלך ותתפרק, ארצות הברית, רוסיה, אירופה - הכל יתפרק.

לגור בארץ ישראל, עם האשה והילדים. אם רוצה לעבוד בחו"ל - שיֵעבוד, ייסע ויחזור. הקב"ה הולך להביא מנהיג לעולם - הנקרא משיח, שדרכו הקב"ה יכוון את העולם כולו. משיח זה אדם רגיל, דרכו הקב"ה יכוון את העולם. משיח חי וקיים, נמצא, פועל ועושה בארץ הקודש.

בנין כשתילי זיתים

בחר הקב"ה ביונה, עוף השלום האמת והיושר, שהיא תביא ענף של זית לנח, להראות לו שהעולם חוזר לחיים, לאחר שבסוף המבול חשב נח, שהעולם הולך לכליון. הוא נכנס למצב של ייאוש, כל החיים נגמרים, אין תקווה. אי אפשר להמשיך ולהתמודד - הכל נגמר.

ענף הזית שהביאה היונה (שהיה בו גם זית), נתנה לנח להבין שהעולם חוזר לחיות, הנשמה חוזרת לעולם ואין כליון של העולם. ומדוע? כי מהזיתים מפיקים שמן. שמן זה מהאותיות נשמה, על כן זה הסמל שהנשמה חוזרת לעולם - העולם חוזר לחיות.

הטיפה הראשונה היוצאת מכתישת כל הזית, היא הולכת להדלקת המנורה. טיפה זו נקראת הטיפה הבכורה.

השמן של פרי עץ הזית מחבר את נשמות עם ישראל עם הנשמות שלהם בשמיים. לכל יהודי יש שורש למעלה. לכל מה שקיים בעולם יש שורש למעלה. אם זה דבר טהור, קדוש או ההיפך ממנו. בזמן שיתגלה מלך

המשיח, הוא ישחט את יצר הרע שהוא השורש לכל סוגי הרע והטומאה בעולם. כאשר יצר הרע ישחט, לא יהיה לו עוד שורש למעלה, כל סוגי הטומאה בעולם ייכחדו, ישרפו וימותו.

"מקשה תיעשה המנורה" (שמות כה, לא). המנורה נוצרה מקשה אחת - **מאליה**. מקשה אחת משמעותה - לחבר את כל נשמות ישראל להיות לב אחד כולם. עם ישראל הביאו את הטיפה הראשונה שיצאה מהכתישה הראשונה של כל זית וזית.

הטיפה הבכורה שהיא התמצית של כל זית וזית.

בתוך כל זית היה לחץ להוציא את הטיפה הראשונה, כי ידע שהטיפה הראשונה הולכת להדלקת המנורה. למרות מעשה הכתישה, הטיפה הבכורה יצאה **מרצונה**

והצטרפה לשאר הטיפות - לשמן זך טהור ונקי להדלקת המנורה. בדומה לעגל ופרה, אשר זה רוצה ליוק וזו רוצה להניק, הזית רוצה להוציא את טיפת השמן לא פחות ממעשה הכתישה עצמו.

השמן של פרי עץ הזית מחבר את נשמות עם ישראל עם הנשמות שלהם בשמיים. לכל יהודי יש שורש למעלה. לכל מה שקיים בעולם יש שורש למעלה. אם זה דבר טהור, קדוש או ההיפך ממנו. בזמן שיתגלה מלך המשיח, הוא ישחט את יצר הרע שהוא השורש לכל סוגי הרע והטומאה בעולם.

אהרון הכהן אשר היה אוהב שלום ורודף שלום, טוב ומטיב, זך וטהור, זכה לעבודה הזאת של הטבת והדלקת המנורה, בשמן נקי וטהור, אשר רק איש כמוהו היה יכול לעשותה. כל הנרות התלכדו לכיוון הנר המרכזי עד שנהייתה שלהבת אחת 'מאליה', אשר עלתה בקו אחד, כמו בקנה או צינור אחד לשמיים בקו ישר ומשם התפצלה למנורה העליונה לשבעת קניה. זה חיבר את נשמות עם ישראל מקשה אחת למטה עם הנשמות למעלה.

משמעות השלהבת 'העולה מאליה' היא, שהקב"ה מקבל ברצון את הדלקת המנורה ושואב לשמיים את האש היוצאת ממנה. אם חס ושלום, המנורה לא היתה מקשה אחת, לא היתה נעשית מאליה דרך נס והשמן היה שמן רגיל ולא היתה עולה שלהבת אחת והיה נוצר גם עשן שחור בהדלקה. למנורה קדושה זו לא היה שום עשן שחור או פסולת אחרת, הכל היה טהור קודש קודשים.

כך הם נשמות עם עם ישראל, טהורות וקדושות, מצפות ושואפות להיות לב אחד, מקשה אחת ולהתחבר לשורשה העליון בשמחה ובאהבה.

למעוניינים בפגישה עם הרב ניר בן ארצי שליט"א להתייעצות וברכה ניתן להתקשר לטל' 1-599-599-590 בין השעות 10:00 ל-15:00 בימים א'-ה'

ה"מרצדס" של הקלנועיות!

ניתן להוסיף פיקוד שבת באישור מכתב צומח

במגוון מוצרינו: קלנועית יחיד, קלנועית מתקפלת ועוד...

קלנועיות וכלי רכב חשמליים 054-3336886 www.galgalyaziv.co.il

ויפלו ולא נרות קלועים - שאין חשש שיפלו וכך פסק במשנה ברורה.

3. הטור (סי' רס"ג) כתב שיש עושים 2 פתילות אחד כנגד זכור ואחד כנגד שמור והב"ח כתב שבבית הכנסת יעשה אותם כרוכים. אך מה"מגן אברהם" משמע שיעשה קלועים גם בבית וגם בבית הכנסת.

וכך פסק המשנה ברורה ושולחן ערוך הרב.

לסיכום: משמע בהלכה - שמותר להדליק נרות שבת קלועים, אך לא ראינו ולא שמענו שכך נוהגים היום. וזה כי יש לחשוש מטעם דליקה או כדעת **האר"י הקדוש** בשער הכוונות (סי' ע"א, ב') שמשמע מדבריו שכל נר צריך להיות נפרד.

(סוכם וגערך מתוך מאמר מרדכי ח"א סי' י, בידי הרב טל חיימוביץ)

שאלה: האם אפשר להדליק נר קלוע לנרות שבת?

תשובה: 1. מובא בגמרא שבת (כ' ע"ב) שסוגי פתילות שאין מדליקים בהם בשבת מפני שהאור לא נאחז בהם יפה, מותא לעשות מהם מדורה אפילו כדי להשתמש לאורה. וכן נפסק ברמב"ם (פ"ג הל' י"ט) ובשו"ע (או"ח סי' רנ"ה א').

משמע אם כן שמותר להדליק נרות שבת כמדורה כגון נרות קלועים כנר של הבדלה.

2. אולם מהרמ"א בהלכות חנוכה (סי' תרע"א הל' ד'), משמע שיש להיזהר שלא להדליק נרות כרוכים בשבת ויו"ט. **ה"מגן אברהם"** כתב שזה לא מובן כי אדרבה, בשבת וביו"ט מצווה לעשות נרות כרוכים כמו אבוקה. **ה"פרי מגדים"** כתב שהרמ"א אסר נרות סמוכים דווקא שמא יתחממו

גואלי יה - ישי אביעזר

אבני שוהם ואבני מילואים

התרומה לבניין המשכן היא חובה, מה לתרום היא בחירה. ה' מצווה את משה לקחת תרומה מהעם ויקחו לי תרומה. יש חובה להתנדב לתת ולתרום. אין זו בחירה של העם מה לבנות ובאילו חומרים להשתמש. רק אחרי הציווי ופירוט הצרכים, יכולה להיות בחירה חופשית מה וכמה לתרום, כל איש אשר ידבנו לבו.

רשימת החומרים למשכן נחלקת לשניים. בחלקה הראשון, רשימה שלא מפרטת את המטרות, זהב, כסף, נחושת, עורות אילים, עצי שיטים. אך בחלקה השני באה רשימה של ציוד למטרות מפורטות, **שמן למאור, בשמים לשמן המשחה ולקטורת הסמים, אבני שוהם ואבני מילואים לאפוד ולחושן**. ארבע עשרה אבנים שיש להן שתי מטרות. שתיים עשרה אבנים שונות, ועוד שתיים זהות.

פרשת תצווה העוסקת בבגדי הכהנים, מפרטת באריכות את עשיית האפוד, ולאחריו את עשיית החושן. הצד השווה שבין האפוד והחושן הם האבנים. האבנים על כתפות האפוד והאבנים על החושן, הן אבני זכרון. **ונשא אהרן את שמות לפני ה' על שתי כתפיו לזכרון. ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחושן המשפט על לבו... לזכרון לפני ה' תמיד.**

מה בין הזכרון של בני ישראל על כתפיו של אהרן, לבין הזכרון של בני ישראל על לבו של אהרן?

ששה משמותם על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על האבן השנית כתולדותם, היו על כתפי אהרן.

הכתפיים נושאות את בני ישראל כעם כצבור וכמכלול ישראלי. שמות השבטים כסדר שנולדו: ראובן שמעון לוי יהודה דן ונפתלי על

האחת, ועל השניה גד אשר יששכר זבולון יוסף ובנימין... כ"ה אותיות בכל אחת ואחת (רש"י), כעניין **כה תברכו את בני ישראל** בברכת הכהנים. אך שמות בני ישראל שנמצאים על לבו של אהרן **שתיים עשרה על שמותם... איש על שמו תהיינה לשני עשר שבט, באות באופן של אודם לראובן, פטדה לשמעון וכן כולם** (רש"י).

ההבדל הוא ברור. אם הכתפיים נושאות את בני ישראל כעם וכצבור כללי, הרי **הגדולה של אהרן למשה "וראך ושמוח בלבבו", היא המשך האהבה הגדולה של יוסף לבני ישראל והיא שזיכתה אותו בחושן המשפט של בני ישראל על הלב. רק לב כזה היודע לגלות אהבה, ולהתעלות על רגשות אישיים, יכול לאחד את כל בני ישראל, עם כל הצבעים והגוונים שלהם, ולגלות את אחדות ה' על ידי אחדות העם.**

אבנים טובות בעלות גוונים שונים, אלה הן אבנים המסמלות את הייחודיות של ראובן ושל דן ובנימין.

כך הבינו קדמונינו, שיש שנים עשר חלונות ברקיע, שמכל חלון עולה תפילת שבטו (שער הכוונות לאר"י ז"ל). תפילתו של יששכר אינה כתפילתו של זבולון, על אף ששני השבטים מתפללים לאבא אחד בשמים. כל אחד מהשבטים מאופיין בדרך עבודת ה' משלו, הבאה לידי ביטוי בתפילה, באורח החיים ובאופי השונה. על לבו של אהרן נמצאים שמות בני ישראל המתגלים בייחודיות מיוחדת של כל שבט ושבט. לעומת זה על כתפי אהרן באים השבטים ככלל ישראל, בהנהגה הכללית של האומה הנושאת את שם ה' בעולם.

שמות בני ישראל על האפוד נכתבו על אבני שוהם. אבני החושן הבאות כתולדות בני ישראל גם הן (רש"י), מסודרות אודם לראובן פטדה לשמעון וכן כולם, עד שוהם ליוסף וישפה

לבנימין. מה ראתה תורה לכתוב את שמות בני ישראל בכתפות האפוד על אבנו של יוסף? שמות בני ישראל על כתפי הכהן הגדול, לא נכתבו על אבן ספיר או יהלום. מה עניינו של יוסף לשמות בני ישראל?

ייראה לומר שיוסף הוא אחדות בני ישראל. **יוסף אותיות פיוס**. הוא שלא שומר טינה לאחיו, הוא שמפייס אותם ומוחל להם בלב שלם על מה שעוללו לו. הוא היודע לומר תחילה **ועתה אל תעצבו ואל ייחר בעיניכם כי מכתם אותי הנה כי למחיה שלחני אלקים לפניכם. לא אתם שלחתם אותי הנה כי האלקים**. יוסף תולה הכל בידי שמים. יוסף הוא המשביר לאחיו, כי למחיה שלחני אלקים לפניכם. אחרי שבע עשרה שנה הוא מפיס אותם בשנית. **אל תיראו כי התחת אלקים אני? ואתם חשבתם עלי רעה אלקים חשבה לטובה, למען עשה כיום להחיות עם רב**. יוסף הוא יסוד האחדות של בני ישראל. הוא השומר על אחדות המשפחה והוא יסוד משיח בן יוסף, המאחד את בני ישראל לקראת **פקד יפקד אלקים אתכם**.

זהו כותרת הפיוס, אלקים חשבה לטובה **להחיות עם רב**. הנה עם בני ישראל רב ועצום, העולה ממצרים, מקבל תורה על הר סיני, ממשיך את השכינה הגדולה מההר אל המשכן, הוא הנמצא על כתפות האפוד של הכהן הגדול כעם וכצבור, על שתי אבני שוהם דווקא. אלה הן אבני האחדות, האבנים המאחדות את כל הצבעים והגוונים, לחטיבה אחת של קדושה אלקית בארץ. אך לקדושה הכללית הגדולה והאלקית הזאת, יש שנים עשר ביטויים וגוונים שונים של עבודת ה', וכולם על לבו של אהרן.

כולם אהובים, כולם ברורים וכולם קדושים כמלאכי השרת, כולם פותחים את פיהם בקדושה ובטהרה וממליכים את שם המלך הגדול, ואומרים **שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד**. האהבה הגדולה של אהרן למשה **וראך ושמוח בלבבו**, היא המשך האהבה הגדולה של יוסף לבני ישראל והיא שזיכתה אותו בחושן המשפט של בני ישראל על הלב. רק לב כזה היודע לגלות אהבה, ולהתעלות על רגשות אישיים, יכול לאחד את כל בני ישראל, עם כל הצבעים והגוונים שלהם, ולגלות את אחדות ה' על ידי אחדות העם.

בין שכרון לקרבת אלוקים

הפעם הראשונה בה אנו מוצאים את המינוי הרשמי לכהונה לעבודת הקודש היומיומית היא בפרשתנו, כפי שנאמר למשה "ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו איתו לכהנו לך".

מובא במדרש (שמות רבה, פר' לז, ד) "ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך - ההא דכתיב 'לולי תורתך שעשועי אז אבדת בעיני' (תהילים קיט, צב),

כשאמר הקב"ה למשה ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך הרע לו, אמר לו (הקב"ה): תורה הייתה לי ונתתיה לך".

דברי המדרש צריכים הסבר. כיצד יתכן לומר על העניו מכל אדם שירע לו על כך שאחיו הגדול מתמנה להיות כהן גדול? ועוד צריך להבין מהו הקשר הענייני בין הפסוק בו פתח המדרש 'לולי תורתך שעשועי' לכך שלמשה הרע ממינויו של אהרן לדבריו של הקב"ה שנתן לו תורה? ומה בדיוק ההסבר לנחמה זו?

'קרבה', מסמלת חיבור 'פיזי' - למשל כששני בני אדם עומדים או יושבים קרוב אחד ליד השני אזי הם קרובים.

עם זאת היא מסמלת חיבור ביולוגי - כקרבה משפחתית. אמנם 'קרבה' היא משמעות 'לקרבה רוחנית' 'בקרובי אקדש' (ויקרא י, ג), כמו"כ אנו מוצאים בדברי משה במחלוקת קורח ועדתו "ואת הקדוש 'והקריב' אליו", הקריב אליו את ראיו להיות שליח ה', והמביא את דבר ה' לעולם.

קרבה זו המסמלת חיבור לפנימיות, אנחנו מבקשים מה' יתברך "וקרבו מלכנו לעבודתך" (השיבונו, תפילת שמו"ע). איננו מבקשים מה' - תחזקנו בעבודתך, או תזרזנו בעבודתך, אלא אנחנו מבקשים 'קרבה'. שיהיה לנו חיבור פנימי טבעי, שייכות פשוטה לתורה, כקרבה ביולוגית חלק בלתי נפרד מעצמיותנו לתורה.

הקרבה יוצרת השפעות ברורות בנפש האדם. מתחילת ימיו של האדם הוא מושפע מהבית בו הוא נולד, מהוריו, מאחיו, ומחבריו. כמו כן, קרבן

שהאדם מביא להקריב במקדש הוא אישוש של קרבה בינו לבין ה' יתברך. ההשפעה שהייתה לאדם כתוצאה מהקרבת

הקרבת הייתה מקרבת אותו יותר לבוראו, זוהי תכלית הקרבת

הקורבנות (ראה רמב"ם הל' מעשה הקורבנות פרק ג, ד). עם זאת

כל קרבן של 'קרבה' שהאדם מביא לבית המקדש, כגון תודה,

שלמים, עולה וכדומה, נדרש להביא איתו 'יין' לנסך על גבי

המזבח כחיוב בלתי נפרד מהקרבת הקרבן (מנחות צ, ע"א, חוץ

מקורבנות בכור, מעשר ופסח חטאת ואשם, עיי"ש). מאידך 'המקריבים'

עצמם, דהיינו הכהנים, נדרשים שלא להתקרב אל היין כשהם

עובדים עבודה. אכן, 'סוגיית היין' גם ביחס של עבודת הכהנים,

וגם בעניינה של תורה היא בעלת משקל מחשבתי עמוק.

מובא בגמרא (ע"ז לה, ע"א) "מאי כי טובים דודיק מין... אמרה

כנסת ישראל לפני הקב"ה ערבין דברי דודיק (דברי ספרים) יותר

מינה של תורה (עיקר תורה שבכתב, רש"י שם)".

גמרא זו היא אחת המקורות לכך 'שהתורה נמשלה ליין'. יין

בתכונותיו הוא פועל אפקט פנימי באדם, 'כנס יין יצא סוד'.

כאשר דברי תורה מתערבבים בנפש האדם הם אמורים ליצור

מצב כמו 'יין', קרבה המוציאה מהאדם 'סוד', מוציאה מהנפש

סודות וכוחות רוחניים שטמונים בו לפועל. ויתירה מזו,

ההשפעה של התורה עליו היא כמו יין שכל שהוא רווי ממנה

עוד ועוד הוא נכנס יותר ויותר לעומקים הטמונים שבתוכה,

לפי שכשנכנס היין יוצא סוד. מלבד הקרבה לתורה בעצמה

העיסוק היומיומי בה, נדרש הבחינה של 'היין' שבה.

נקודה זו תחזק יותר בביאור נקודה נוספת בעניינה זה של היין.

חז"ל שכולנו מכירים: "בשלושה דברים האדם ניכר בכוסו,

כיסו, וכעסו" (עירובין סה, ע"ב). חז"ל אינם באים לתת כלים כיצד

לשפוט את הזולת בעין שלילית בשלושת עניינים אלו, אלא

נותנים לאדם 'ראי' בו הוא יכול להכיר את עצמו בשלושת

עניינים מוסריים אלה. אחד הדברים שחז"ל נקטו הוא 'בכוסו',

ובפשטות זה אומר כשאדם שותה ומשתכר הוא יכול להיכנס

לעולמו הפנימי ולראות מה יוצא ממנו החוצה - 'כנס יין יצא

סוד'.

אמנם בראיה חז"לית יש לכך היבט רוחני שונה לחלוטין.

'האדם ניכר בכוסו' - דהיינו מה משכר אותו? יש שמשתכרים

מין, בהנאות חסרות רסן ורק מאבדים את השליטה. אך יש

אנשים שהם שיכורים מתורה, טוב לו על הלב ושמו ממנה

באופן משכר חושים. "אל"ר" יוחנן לתגא תגי: תלמיד חכם

טוב לו - שנאמר (משלי ט, ד) 'לכו לחמו בלחמי ושתו בין מסכתי'

(ברכות נז, ע"א).

"הרבנית פיינשטיין היתה אומרת לבעלה (הר' משה פיינשטיין) ספק בצחוק ספק ברצינות: הגמרא עבוךך היא כמו בקבוק משקה למכור לשתייה... אינך יכול בלעדיה". (ר' משה פיינשטיין, נחלה, ירושלים תשמ"ז) כל סוגיית 'המשכן' היא סוגיה של 'קרבה', 'קרבה' מול 'הקרבה', 'ויקריבו' נשיאי העדה את קרבנם... ויהי המקרב ביום הראשון... אך הציווי של ואתה 'הקרב' אליך את אהרן אחיך, זו 'הקרבה' של בני אדם שיעבוד בית ה', עבודה יומיומית שיוצרת 'קרבה' אדוקה בין האדם לבוראו.

זוהי משאלה של כל עובד ה' ובפרט של אדון הנביאים כמשה רבנו, להקריב כביכול את עצמו, את גופו את כל כולו לה' יתברך בעבודה היומיומית לפניו בבית ה', הקרבה שהיא שיא 'הקירוב'. כשמשה רואה שהוא לא נבחר לכך, ממש 'הורע' לו על אי בחירתו להקריב את גופו ממש להתקרב לה' בעבודתו.

ע"כ אומר לו הקב"ה ישנה קרבה יומיומית שהיא ע"י התורה שהייתה אצלי 'קרובה' אליי, כביכול כמו בת, ועכשיו 'נתתיה לך', זוהי קרבה שאינה פחותה מקרבת ה' הנמצאת בעבודת המקדש יום-יום.

משה מול אהרן מהווים שני קווים לקרבת ה', לתכונה הפנימית הרוחשת בעבודת ה'. משה רבנו בקרבתה של תורה, מול אהרן בקרבתה של העבודה. במשכן ובמקדש קרבת ה' מורגשת ללא ספק בעצם העבודה הקרבת קורבנות וכו', אך בקרבתה של תורה מה התחושה של קרבה בשטף היומיומי?

על כך אומר המדרש 'לולא תורתך שעשועי אז אבדתי בעיני', השעשוע הוא העדות לקרבה הרוחנית, לשמחת הנפש והנשמה מפקודי ה'. גם לעתיד שנדב ואביהוא נכנסו שתויין לעבוד עבודה שהקב"ה הבהיר את סיבת מותם "בקרובי אקדש", ניתן לומר שרצונם היה לשלב בין שני הבחינות האלו של קרבת ה' של התורה והעבודה במקדש. השילוב שאליו אנו מחכים "כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים" מבין שני הכרובים, בב"א.

סניף ראשי: רח' כהנמן 78 בני ברק טל' 03-674-0-674
פתוח 24 שעות ביממה

החלות המיוחדות...
רוג'לעך, בורקס, מבחר לחמניות ולחמים
עוגות, טורטים, מגוון מאפים חלביים
מחלקה מיוחדת למאפים מקמח מלא וללא סוכר

תפילין של ראש

בבוקר אותו היום שבו הרב זצ"ל עבר אירוע מוחי והועבר לבית חולים "הדסה", הוא פנה אליו אחרי התפילה ואמר לי: "תשמור את התפילין שלי אצלך".

לא הבנתי למה הרב התכוון. אבל בצהריים, כשקרה האירוע המוחי והעבירו את הרב מבית החולים "שערי צדק" לבית החולים "הדסה", נזכרתי בדברים של הרב ולקחתי את התפילין איתי.

האמת היא שבאותו רגע זה היה מאוד משונה. כשהעבירו את הרב הוא היה בלי הכרה, והסיכוי שהוא יוכל להניח למחרת תפילין היה אפסי. אבל חזקה עלי מצוותו של הרב ולקחתי איתי את התפילין.

הרב עבר טיפול מורכב מאוד, אולי המורכב ביותר שקיים בעולם הרפואה - צנתור תוך-מוחי בוורידים היותר דקים של המוח. הרופא שטיפל בו, ד"ר חוסה כהן, אמר לנו אחרי הטיפול כי מימיו הוא לא נתקל בטיפול כל כך פלאי כמו הטיפול ברב אליהו. הוא אמר לנו שאם

הוא יספר לחבריו הרופאים כיצד התנהל הטיפול ברב - הם לא יאמינו לו ויאמרו שהוא בודה דברים מלבו.

הרב יצא מהטיפול הזה כשהוא מורדם, והרופאים אמרו שצריך לחכות לפחות עד השעה 09:00 בבוקר כדי שהרב יוכל להתעורר מהרדמה המיוחדת שעשו לו לקראת הצנתור המוחי.

כולם היו בלחץ וחיוכו לראות האם הרב יתעורר מהטיפול המסוכן הזה. הרופאים שהיו צמודים לרב הסתכלו כל הזמן על המסכים שהחוו את המצב הרפואי של הרב, והכול התנהל במתח גדול.

בסביבות השעה 05:30, מייד כשהגיע זמן הנץ החמה, הרב פקח את עיניו, התעורר וסימן לי: "איפה התפילין שלי?" לאחר שהראיתי לו אותם, הוא שאל באמצעות רמז: "האם הגיע זמן הנחת תפילין?"

אמרנו לו שהגיע הזמן. נטלנו לו ידיים והנחנו לו תפילין. הוא התפלל תפילת שחרית ולאחריה חזר לנוח. כשהרופאים שמעו מה שקרה הם נתנו הוראה שאפשר להחזיר את הרב ל"שערי צדק" להמשך הטיפול הרגיל.

(אסף אהרוני, עוזר הרב, מתוך הספר "בשער המלך")

בס"ד

גן ארועים חלומי ואולם יוקרתי

בכניסה לקיבוץ "ברור חיל"

אשר נמצא בחבל ארץ מקסים בדרום הארץ.

התפילה וזכייה ואוון.

כשר בהשגחת הרבנות - אפשרות לגלאט כשר.

במקום צוות מסור, אדיב, מקצועי ויצירתי אשר ילווה אתכם ויהפוך את הארוע שלכם לחוויה בלתי נשכחת.

מקוץ בארץ:

www.GANEI-SHLOMO.CO.IL

08-6890829, 054-7630780

הנכם מוזמנים להתרשם מתצוגה מפוארת של מזכרות לאירועים ברכונים וזמירונים מתנות ואריזות שי מוצרי עור וקישוטי שולחן לימים טובים בישראל

ברזכים הבאים

לטרקליני מלכות וקסברגר

הבדלה משולב עם בשמים אחד מתוך אלה ממזרי המזכרות

מזכרות לאירועים

מלכות וקסברגר

פאר היצירה היהודית

בני ברק: רח' הלפרין 18 רח' רבי עקיבא 113 ירושלים: רח' מלכי ישראל 2 שרות לקוחות: 1599-500-830 פקס: 03-6192858 דוא"ל: r@waxb.co.il תצוגה באינטרנט: www.birkon.co.il ובחנויות המובחרות למתנות וקדושה

